

Valami az utazásról.

Azt hiszem, jó szolgálatot teszek egynémely szaktársnak, midőn az »Évkönyv«-ben a velünk kölcsönösségben álló külföldi utassegélyező-egyletek ismertetésével egyidejűleg néhány jó tanácssal szolgálok az utazást illetőleg.

Pályánk sajnosan tapasztalt túltömöttsége, valamint a kedvezőtlen gazdasági viszonyok mind több és több szaktársat kényszerítenek az országútra. Azonban senki se riadjon vissza az utazástól, mert ennek is megvan a maga haszna.

A szaktársak összeségére az utazásnak az az előnye van, hogy a szakerők egy helyen nem torlódnak össze, hanem szétszólnak; reánk nézve meg az a haszna, hogy ismereteink és látkörünk gyarapodnak s ismerni tanuljuk hazánkon kívül a külföldet is.

Természetes, itt nem a kényelmes és ma már meg lehetőségen olcsó, de nekünk még mindig elég drága vasutakról, hanem csak amolyan »per pedes apostolorum«, azaz gyalog szerrel való utazásról van szó.

Főfeltétlenül szükséges az utazni készülő szaktársaknak, hogy maguknak egyleti jogokat biztosítsanak, mert csak egyleti tagok tarthatnak igényt az utas-segélyre. Jó, ha a szaktársak egyéb szakkörök-

től sem irtóznak, mert más városban levő hasonló körök ezek tagjait segélyben szintén részesítik. Így mindenkinek figyelmébe ajánlom a »Jótékonyági kört«, mely szintén segítyezi az átutazókat.

Mielőtt útra indulnánk, legszükségesebb az úti podgyász és igazolványaink rendezése.

Az úti podgyász a lehető legkevesebb legyen, mert a túlnehéz podgyász nemcsak az utazást nehezíti, hanem városba érve, annak megőrzése is gondot okoz. Legczélszerűbb a rajtunk lévön kívül még egy inget, lábravalót, fésűt és czipő-kefét magunkkal vinni, egyebet semmit. Felső ruhával és hasonlóval terhünket súlyosbitani balgaság volna, mert ha erre szükségünk lenne, azt mindenütt olcsón beszerezhetjük.

Igazoló iratul a magyar korona országaiban való utazáshoz elég a munkakönyv; a ki azonban Ausztriában akar utazni, az ne mulassza el illetőségi hatóságánál úgynevezett »úti igazolványt« váltani, mert e nélkül sok kellemetlenségnek teszi ki magát. A ki pedig külföldre készül, az okvetetlen kérjen külföldre szóló útlevelet, mert ezzel sok zaklatásnak elejét veszi. Külföldre szóló útlevél a belügyminiszterium útlevélügyi osztályánál szerezhető. E nélkül ugyan az utazás nincs lehetetlenné téve, de meg van nehezítve és esetleges megtelepedésnél, ha az illető munkát kap, okvetetlenül szükséges. Némely országban, mint például Romániában, kivétel nélkül megkövetelik az utazótól az útlevél fölmutatását.

Az egyedül való utazás nagyon unalmas lévén, legjobb ezt kettesével tenni, a mikor azonban az utitárs jól megválasztandó!

Miután az egyletektől az útirányok elég kényelmesen vannak előírva (naponkint 25—30 kilométer),

nem szükséges a gyors menés s ez által meg vagyunk kímélve az esetleges lábbajoktól.

Az éjjeli szállások s az utas-segély ez »Évkönyv«-ben bőven lévén részletezve, fölösleges ezzel foglalkoznom; meg kell azonban jegyezni, hogy oly városokban, hol utas-segély nem fizettetik, a nyomdajelzők fölkeresendők; ha nem is annyira az általuk nyújtott segély, de mindenesetre az esetleges munka-nyerés végett.

A külföldre utazó szaktársaknak figyelmébe ajánlom a magyar egyleteket, mert ezek is adnak segélyt a keresztülutazó honfitársaknak.

Ausztria néhány tartományában maga az állam is gondoskodik az utasokról. Ugyanis az utak mentén tápintézetek vannak berendezve, melyekben az utas csekély házi munka elvégzése után reggelit, ebédet, vacsorát és éjjeli szállást kap. Ilyen tápintézetek vannak: Alsó- és Felső-Ausztriában, Stájer- és Morvaországban, Tirolban és Vorarlbergben. Hasonló intézménnyel Németországban is több helyütt találkozunk. Így Baden nagyhercegségben és Bajorország néhány városában. Németország többi részében a városok és falvak az utasnak pénzbeli segélyt adnak. Svájcban is vannak már ilyen állami tápintézetek, csupán hazánkban — elég sajnós — nem történt még e tekintetben semmi sem.

Figyelmébe ajánlom utazó szaktársaimnak a látottakat, hallottakat és tapasztaltakat ne csak megjegyezni, de törekedjenek azok leírásával zsenge szakirodalmunkat is gyarapítani.

Augenfeld Miksa.